

22110075

DUTCH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NÉERLANDAIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NEERLANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)
Mercredi 11 mai 2011 (matin)
Miércoles de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Schrijf een commentaar bij één van de volgende teksten:

1.

Uit de latere jaren van haar leven bestaan er van mijn grootmoeder geen portretten die enige wezenlijke gelijkenis vertonen. De enkele maal dat zij gefotografeerd werd, verscheen zij op de gevoelige plaat met een uitdrukking van verharde pijn in de ogen en met een zuinig verknepen mond. Zij had naar het vogeltje gekeken als naar een heimelijke aanrander van haar ziel. Ik geloof dat haar diepste wens was onopgemerkt te blijven en daarom wantrouwde zij het camera-oog dat haar zou vereeuwigen. Vereeuwiging was wel het laatste wat zij verlangde.

Daarom is de enige gelijkende beeltenis die ik van haar bezit, een silhouetje, uitgeknipt in zwart papier, vervaardigd door een oude zeeman op een dag dat zij en ik langs de Scheveningse boulevard wandelden. Zij beschouwde het als een grapje en stond om mij te plezieren model, rechtop, haar hoed als een schip in de wind, de rechte neus, de ronde kin parmantig boven de glooiing van de onderkin, die door de jaren heen zachtjes was aangeslibd. Nog, als ik naar het knipsel kijk, meen ik haar overmoed te bespeuren om wat zij beschouwde als een avontuur: te worden uitgeknipt door een zeeman. Toch was zij haast te schuw om te kijken toen het klaar was en liet het snel in de diepte van haar tas verdwijnen. “Later mag jij het hebben,” zei ze tegen mij, en trok haar rok wat omhoog, zodat haar zwarte laarzen flink konden stappen. “Je grootmoeder kan nog aardig stappen,” zei ze voldaan, terwijl we beiden naar de laarzen keken.

Wanneer ik bij mijn grootmoeder logeerde, sliep ik in haar bed in een smal kamertje, waar het water in de kan altijd koud bleef. Zijzelf sliep bij die gelegenheid op een sofa in de zitkamer die zij deelde met haar huisgenote. Zij sprak altijd van de “freule”, wanneer zij haar huisgenote bedoelde, maar ik vond deze betiteling weinig passend, omdat ik het woord “freule” altijd aan een sierlijke, voornaam gestalte had verbonden. Deze freule daarentegen was een lang hoekig mens met een dikke keel en zware handen en met een stem van een sergeant-majoor. Wanneer ik met mijn koffertje de trap opklom en haar schaduw gewaar werd in het trapgat, voelde ik mijn flinkheid heel klein worden, en wanneer ik die donkere hese stem hoorde zeggen: “Wel, wel, daar hebben we de jongedame...,” dan besepte ik dat ze mij bespote, omdat ik zo regelrecht uit de zachte handen van mijn moeder vandaan kwam. Ook mijn grootmoeder werd dan zenuwachtig en duwde haarpieken onder mijn muts, zodat ik er op mijn best uit zou zien.

Mijn grootmoeder ’s ochtends op de sofa, wanneer de freule nog niet ontwaakt was, scheen een andere persoon te zijn dan overdag; zoveel weerlozer, zonder de strenge glinstering van haar bril en met een grijze vlecht en een mond die onduidelijk brabbelde-de grote sterke tanden stonden dan nog in een glas water naast haar bed. “Wat is dat, oma?” had ik gevraagd, de eerste keer dat ik het roze en wit geglinster had gezien. “Dat is niets, kind,” zei ze haastig. “Dat zijn oma’s visjes.” Maar later wist ik het wel. Dan zag ik haar in iets bijten, achter haar hand, waarna haar gezicht plotseling groter en harder weer opdook.

Ik hield van mijn grootmoeder in de ochtend. Alle strengheid was van haar afgepeld. In bed kon zij het zich veroorloven klein te zijn en een verhaal te vertellen, de tong bewegend in een zachte, lege mond. Zij was zelf de oude doos waarin eindeloos veel versjes woonden; die droeg ze voor, gonzend een beetje in haar keel en met een frivoolheid in haar oog, die daar anders niet was. Heel lang kon dit echter niet duren; ik probeerde haar nog af te leiden, maar zij vergat zichzelf nooit. Ze rees omhoog in haar stijve, witte nachtop en waarschuwde: “Kom kind, dadelijk wordt de freule wakker.”

I. van Dullemen, *Silhouet* (1961)

- Bespreek in hoeverre het voorval op de “Scheveningse boulevard” (r.8–9) van betekenis is voor de structuur van de passage.
- Bespreek de houding van de grootmoeder in de ochtend en die van overdag.
- Bespreek de betekenis van “maar zij vergat zichzelf nooit” (r.39–40) in het hele verhaal.
- Bespreek de gebruikte beeldspraak.

2.

De olifant

Hij stapt behoedzaam en ziet grijs van zorgen
dat hij geen muis of mier of mens vertrapt.
De rafelige oren vaal gelapt,
een slurf hangt uit, het slimme oog verborgen.

5 Als zak van Sinterklaas zou hij voldoen,
met in het rommelige vel cadeaus
zoals entreekaartjes voor circusshows,
veel pinda's, boekensteunen, een klaroen.

Ik weet waarom ik hem zo mild benader.
10 Hij draagt me naar mijn jeugd terug toen vader
bij 't olifantenperk dit vers begon:

Nu zal ik u iets wondermoois verhalen:
Heer olifant gaat aan het koffiemalen.
Hij deed het nooit, maar 'k wist dat hij het kon.

Patty Scholten, *Het dagjesdier* (1995)

- Bespreek de tegenstellingen in dit gedicht.
  - Bespreek het beeld van “Sinterklaas”.
  - Verklaar waarom de laatste versregel in de verleden tijd is geschreven.
  - Bespreek de vormkenmerken en beeldspraak en hun effecten op de inhoud van dit gedicht.
-